

Μια από τις σπουδαιότερες εφευρέσεις του ανθρώπου είναι το αποχωρητήριο. Το μέρος όπου «ακόμα και ο βασιλιάς πάει μόνος του». Ειδικά στην Ελλάδα, η αποχέτευση έχει μακριά ιστορία. Στην Κνωσό, εντοπίστηκε η πρώτη χρήση σιφονιού. Στην αρχαία Ελλάδα κι ως τους ρωμαϊκούς χρόνους, εφαρμόζονταν προωθημένες υδραυλικές και υγειονομικές τεχνικές, ώστε τα σπίτια και οι πόλεις να μη «μυρίζουν». Πανάρχαιο δίκτυο αποχέτευσης αναφέρεται και στον πολιτισμό των Αζτέκων. Η πρωτεύουσά τους, Τενοκτιλά, αριθμούσε 200.000 κατοίκους. Από αυτούς, οι χίλιοι ήταν επιφορτισμένοι να καθαρίζουν τους δρόμους. Τα ανθρώπινα περιττώματα συγκεντρώνονταν και μετατρέπονταν σε λίπασμα, ενώ τα ούρα χρησίμευαν στην παρασκευή ενός είδους βαφής. Το βασικό πρόβλημα, όχι μόνο των Αζτέκων αλλά και όλων των προηγμένων κοινωνιών, ήταν το πώς να διαχειριστούν το «προϊόν της αφόδευσης», καθώς η απαλλαγή από αυτό δεν ήταν εύκολη.

Τη λύση στο πρόβλημα έδωσε στα 1589 ο Άγγλος σερ Τζον Χάρινγκτον. Γεννήθηκε το 1561 και η βασίλισσα Ελισάβετ του έκανε την τιμή να γίνει νονά του. Μεγάλωσε στην αγγλική βασιλική αυλή και εξελίχθηκε σε σπουδαίο μεταφραστή και συγγραφέα αλλ' έγινε γνωστός κυρίως για τον δηκτικό του λόγο.

Η ελισαβετιανή εποχή συνδέεται με την προαγωγή του πολιτισμού και των ανέσεων στην Αγγλία, όπου μέγα πρόβλημα αναδείχτηκαν οι μυρωδιές που αναδίδονταν από τις τουαλέτες. Στα 29 του, ο Τζον Χάρινγκτον απάλλαξε την Αγγλία και τον κόσμο όλο από το δυσάρεστο αυτό συναίσθημα: Εφεύρε το «καζανάκι». Εγκατέστησε ένα στα ανάκτορα. Πια η βασίλισσα δεν είχε παρά να τραβήξει το καζανάκι και να απαλλαγεί και από το «προϊόν της αφόδευσης» και από τη μυρωδιά του. Ο Χάρινγκτον έκανε το σφάλμα να περιγράψει σε βιβλίο του τον τρόπο με τον οποίο η βασίλισσα χρησιμοποιούσε την εφεύρεσή του, με αποτέλεσμα η Ελισάβετ να τον εξορίσει. Πέθανε το 1612, στο Σόμερσετ της Αγγλίας.

(Έθνος της Κυριακής, 21.2.2009) (τελευταία επεξεργασία, 25.9.2010)